

tionen, samt visse andre Ændringer i Systemet af 1922. Der vil i Sommerens Løb blive Tid til at overveje, hvilke Ændringer man kan foretage, men det var der ikke Tid til i de faa Uger, vi havde til Raadighed, inden vort Nedsæringsforslag maatte ligge paa Rigsdagens Bord.

Ingen vil imidlertid kunne nægte, at der sker en meget betydelig Besparelse i 1927—28, altsaa i indværende Finansaar, og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds bør i alt Fald sige, naar han kommer ud til sine Vælgere, at der ved dette lille Lovforslag indvindes en forholdsvis større Besparelse i dette enkelte Aar end ved noget som helst andet af de Lovforslag, der gennemføres i Rigsdagen, idet man nemlig gaar ned fra 3 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr. eller med noget over 60 pCt.; og naar det ærede Medlem vil gøre gældende, at det kun er en Udskydelse, der sker, bør han i alt Fald vente og se, hvilke Ændringer vi eventuelt vil stille Forslag om at foretage i Systemet af 1922. Forskellige Ændringer vil der i hvert Fald blive foreslaaet. Sagen er den, at Systemet nu har virket i en Del Aar, og Tiden er da inde til at efterse, om der ikke ved visse Ændringer kan opnaas Besparelser og i det hele taget tilvejebringes bedre Forhold, end vi har i Øjeblikket paa disse Omraader. Men Ændringerne vil naturligvis ikke komme til at gaa i Retning af, at det Forsvar, den Hær, vi skal have, skal udrustes daarligt. I den Henseende maa det ærede Medlem ikke vente sig noget. Det er meget tidt blevet fremhævet, og det Standpunkt har vi endnu indenfor Venstre, at naar man er enig om Rammerne, om, hvor meget vi skal have, hvor stor en Hær vi skal have, saa maa Hæren ogsaa have en god Udrustning; det vil vi i alt Fald sørge for. Men, som sagt, der kan tænkes foretaget visse Ændringer i Systemet af 1922, og det er man for Øjeblikket i fuld Gang med at undersøge baade i Krigs- og Marineministeriet. Jeg vil antage, at man ret tidligt i Samlingen 1927—28 kan fremsætte Forslag herom. Til den Tid kan vi da se, hvad der er kommet ud af de Overvejelser, som for Tiden foretages angaaende disse Forhold.

Hermed skal jeg endnu en Gang anmode det høje Tings Medlemmer om at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet fra radikal Side.

Ordføreren (Maegaard): Vi har nu hørt det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) motivere det stillede Ændringsforslag, og vi har hørt af Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede 6te Medlem

for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), at Socialdemokratiet agter at stemme derfor, men som det høje Ting hørte, kunde den højtærede Forsvarsminister ikke modtage Ændringsforslaget, hvilket han nærmere begrundede. Jeg maa ogsaa sige for mit eget personlige Vedkommende saavel som paa mit Partis Vegne, at vi vil stemme imod Ændringsforslaget. Vi kan ikke anerkende den Begrundelse for det, som den ærede Forslagsstiller fremførte.

Som den højtærede Forsvarsminister gjorde opmærksom paa, kredsede Forslagsstilleren i væsentlig Grad om Respekten for Parikronen. Nu vil jeg for det første gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis han gør sig den Ulejlighed at betragte Finanslovsforslaget, som det foreligger i Øjeblikket, vil han let se, at der er Masser af Omraader paa Finanslovsforslaget, hvor Parikronen ikke er respekteret, fordi den ikke kan respekteres, og jeg maa sige, at Parikronen kan ikke respekteres i dette Forhold. Men for Resten vil jeg tilføje, at der ikke er et eneste Omraade, hvor Udgifterne siden 1922 procentvis er steget saa lidt som paa dette Omraade. Paa alle de sociale Omraader og mange andre Steder er Udgifterne steget meget betydeligt, og hvis vi ikke havde foretaget en Ændring af vor Forsvarsordning i 1922, vilde ogsaa Loven af 1909, naar den skulde gennemføres konsekvent, have medført langt, langt større Udgifter til vort Militærvæsen end dem, vi i Øjeblikket har. Vi var altsaa allerede i 1922 inde paa at vise den Respekt for Parikronen, som det ærede Medlem nu slaar til Lyd for. Vi nedsatte Udgifterne meget stærkt, og det Forslag, der her foreligger fra den højtærede Forsvarsminister, gaar i samme Retning.

Som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds gjorde opmærksom paa, deler Ændringsforslaget sig i tre Afsnit, af hvilke det andet Afsnit gaar ud paa at nedsætte Bevillingen for i Aar, som den højtærede Forsvarsminister har ansat til 1 Mill. Kr., til 500 000 Kr. Jeg vil gerne spørge, hvorledes man skal kunne nedsætte en Bevilling, efter at Administrationen ved Bestillinger i Udlandet har forpligtet Staten til at betale en vis Leverance, en Leverage, der kan dækkes af den ene Million, men som langtfra kan dækkes af den halve Million. Hvorledes kan Lovgivningsmagten forsvare at bringe Administrationen i den Situation, naar den i Henhold til bestaaende Love har gjort en Bestilling og forpligtet Staten til at betale? Hvorledes kan Lovgivningsmagten forsvare paa den Maade at undergrave Ad-